

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 30. januar 2019 af Østre Landsrets 5. afdeling
(landsdommerne Olaf Tingleff, Ulla Langholz og Lisbeth Walthersdorf Katafai (kst.) med
domsmænd).

5. afd. nr. S-810-18:
Anklagemyndigheden

mod

T

...

(advokat Karoline Døssing Normann, besk.)

Næstved Rets dom af 7. marts 2018 (446/2018) er anket af anklagemyndigheden med påstand om skærkelse, herunder således at der sker frakendelse af retten til at udøve virksomhed som kørelærer.

Tiltalte har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

F har påstået stadfæstelse af byrettens afgørelse om tortgodtgørelse.

Tiltalte har heroverfor påstået frifindelse, subsidiært at godtgørelsen nedsættes.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte samt af vidnerne F, V1 og V2

Den i byretten af vidnet V3 afgivne forklaring er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at F virkede særlig opmærksom på ham sammenlignet med de andre elever. Normalt krammede han kun elever, når de havde fået deres kørekort, men F gav ham et kram den 13. november 2017. Han ved ikke hvorfor.

De havde den 15. november talt om huset, og om at hun skulle male det. Hun inviterede ham med ind. Det var spontant, at de der kyssede og krammede. De blev enige om, at det var en dårlig ide, da han var gift, og da hun var hans elev. Hun sagde også noget med, at han var gammel. Han har et professionelt forhold til sine elever, selvom der er snak undervejs. F fortalte om sine problemer. Han syntes, det var synd for hende. Det er helt sædvanligt at sætte elever af, hvor de beder om det. F havde talt en del om huset, som hun skulle flytte ind i. Den 15. november skulle der ifølge F komme venner og hjælpe med at male. Hun sagde ikke, præcis, hvornår de ville komme. Efter kørslen stoppede de, og han gav feedback på kørslen. Derefter steg de begge ud af bilen, hvorefter hun spurgte, om han ville med ind og se huset. Han ved ikke, om han havde fortalt hende, at han havde et møde kl. 13.30. Han så huset på 5 minutter og sagde derefter, at han ville gå. De kyssede i 1-2 minutter i gangen, da han var på vej ud. Hun rørte ved ham uden på tøjet, ligesom han rørte ved hende uden på tøjet. De rørte begge ved ballerne. De sagde begge to, at det ikke gik.

Han talte med V3 om situationen og de var enige om, at det ikke var godt, men at han ikke skulle sige noget til sin kone. F's far kontaktede ham samme dag eller dagen efter og krævede penge tilbage. Det kom ikke bag på ham. Han kendte faren i forvejen. Han gjorde pengene klar til faren, inden denne kom. De var ikke enige om, hvad der var sket. Det var under det fysiske møde, at faderen spurgte, om han havde villet have sex med hans datter, hvilket han benægtede. Efterfølgende rettede en politimand henvendelse til ham og sagde, at der var en anmeldelse mod ham. Da han kom på stationen, sagde politimanden, at det var en voldtægtssag, hvorfor tiltalte ikke ønskede at udtale sig før, han havde talt med en advokat. F blev afhørt af en politimand, der også er motorsagkyndig, og ikke er vellidt blandt elever eller kørelærere i Sydsjælland. Det er helt sædvanligt, at han kommunikerer med sine elever på Facebook og sender smileys.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at hans kørerlærervirksomhed er belastet af sagen, men eksisterer. Han er fortsat sammen med sin kone. Han har gennem 15 år haft ca. 5.000 elever, og der har aldrig været en sag mod ham. Han har heller ikke hørt, at der tidligere skulle være rejst beskyldninger mod ham.

Vidnet F har supplerende forklaret blandt andet, at da hun sagde ja til, at tiltalte måtte gå med ind, synes hun det var mærkeligt, fordi han havde krammet hende 2 dage tidligere, og V2 og hun havde talt om, hvor forskelligt han behandlede dem. V2 fik ikke kram og smileys, hvilket de synes var mærkeligt. Hun synes også det var mærkeligt, at det skulle være en hemmelighed, at han den 13. november 2017 havde givet hende et kram og tænkte, at så måtte han lægge noget i det. Hun havde ikke lagt noget i krammet, da det var gået rigtig godt med kørslen. Hun tænkte ikke særligt over, at de talte om hendes private forhold under kørslen, men på et tidspunkt skrev han og spurgte, om hun var flyttet hjemmefra, hvilket hun syntes var mærkeligt. Da de var stået ud af bilen på gerningsdagen, og han ville se huset, sagde hun, at det kunne han godt på et tidspunkt, hvorefter han låste bilen og gik over mod hende. Han sagde, at han havde god tid. I huset gik han og så rummene, hvorefter hun sagde tak for i dag. Så gik han ud i gangen, og da han ville gå, sagde han, at de godt kunne kramme der. Han rakte ud efter hende og fik et let kram. I stedet for at slippe hende, holdt han om hende og begyndte at kysse hende på munden og halsen. Han tog også fat om hendes balder. Hun stivnede og gik i chok. Hun forholdt sig passivt, da han stak sin tunge ind i hendes mund, og da han havde sine hænder på hendes baller uden på hendes løse bukser. Derefter førte han sin ene hånd ned i hendes bukser. Hun sagde ikke noget og var fortsat totalt passiv. Der skete ikke noget gensidigt, og han må have kunnet se, at hun ikke havde lyst. Hun kunne godt have skubbet ham væk, hvis hun ikke havde været chokeret og bange. Han skubbede hende derefter hen mod hendes værelse, hvorved han slap sit greb, og hun kom lidt til sig selv og sagde stop. Hun sagde det tydeligt. Hun går ud fra, at han kunne høre det. Tiltalte reagerede imidlertid ikke på, at hun sagde stop. Han stak kort efter en finger op i hendes skede. Hun skubbede til hans skulder, hvorefter han tog hånden op, og hun skubbede ham væk. Hun sagde, at hendes kammerat kom om 2 minutter. Hun gentog det, og derefter reagerede han og sagde, at det ikke gik. Hun havde i bilen fortalt, at hun skulle hjem og male, så hun var bange for, at han ikke troede på, at der ville komme nogen.

Tiltalte havde ikke sagt noget om, at han var gift. Hun havde ikke opfattet tiltalte som andet end sin kørelærer. Hun havde ikke lagt op til hverken kram eller kys. Efterfølgende ringede hun til V2 og senere til sin papfar. Hun var helt færdig, da de kom til politistationen og fandt situationen meget ydmygende. Foreholdt, at hun til politiet skulle have forklaret, at hun sagde, at ”det her skal vi ikke. Det går ikke”, husker hun det ikke, men det kan godt være. Det var kun få sekunder, at han havde sin finger oppe i hende. Hun talte efterfølgende med V2 og ... om, hvorvidt de skulle stoppe.

Vidnet V1 har supplerende forklaret blandt andet, at han ikke i første omgang forstod, hvad der var galt med F men at han skulle komme med det samme. Da han kom, var hun meget skræmt, og det tog noget tid, før det gik op for ham, hvad det handlede om. Han var meget vred, da han hentede pengene og elevplanen, men gjorde som politiet havde sagt og undlod at diskutere nærmere med tiltalte.

Vidnet V2 har supplerende forklaret blandt andet, at hun og F ikke har talt så meget om sagen efter byretsdommen. F havde til hende forklaret, at hun sagde stop overfor tiltalte. F har ikke vist tiltalte særlig opmærksomhed i teoritimerne. Vidnet husker ikke, hvornår de talte om tiltaltes beskeder. Hun havde indtryk af, at tiltalte og F havde et godt lærer-elevforhold.

Landsrettens begrundelse og resultat

Også efter bevisførelsen for landsretten, herunder F's forklaring, der fremstår troværdig og sammenhængende og som understøttes af de øvrige vidneforklaringer, findes tiltalte af de grunde, der er anført i dommen, skyldig efter anklageskriftet.

Straffen findes af de af byretten anførte grunde passende. Der er som anført af byretten ikke grundlag for at gøre straffen helt eller delvis betinget, ej heller med vilkår om samfundstjeneste.

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt tiltalte skal frakendes retten til at udøve virksomhed som kørelærer, lægger 3 voterende navnlig vægt på, at der er tale om en enkeltstående kortvarig krænkelse, og finder herefter, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at frakende tiltalte retten til at være kørelærer.

3 voterende lægger navnlig vægt på, at det strafbare forhold er begået i umiddelbar forbindelse med tiltaltes kørelærervirksomhed, og at der må antages at være en nærliggende fare for, at tiltalte vil misbruge sin stilling, og finder derfor at der bør ske rettighedsfrakendelse i et år.

Da der ved stemmelighed skal træffes afgørelse i overensstemmelse med det for tiltalte gunstigste resultat, tiltræder landsretten, at tiltaltes ikke frakendes retten til at drive kørelærervirksomhed, jf. straffelovens § 79, jf. § 78, stk.2.

De juridiske dommere tiltræder byrettens bestemmelse om tortgodtgørelse.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.